

תוכן עניינים

1	שער א': מבוא
1	פרק א': תולדות
7	פרק ב': הדין
1	1. תקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מאסר), התשמ"ב-1982
7	2. סעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
9	3. סעיף 31 לחוק בתי-המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984
9	פרק ג': הבסיס להתפתחות ההלכה הפסיקתית - פרשת דבש
11	1. כללי
11	2. פרשת דבש - עובדות המקרה
13	שער ב': סעיף 80 לחוק העונשין - עקרונות יסוד
13	פרק א': כללי
13	1. מבוא
13	2. היעדר יסוד לאשמה
15	3. נסיבות אחרות מצדיקות
18	4. פיצויים
18	4.1 פיצויים בגין התקיימות העילה "אין יסוד לאשמה"
18	4.2 פיצויים בגין התקיימות העילה "נסיבות אחרות שמצדיקות"
21	פרק ב': הגישות השונות בסוגיית יישומו של סעיף 80 לחוק העונשין ...
21	1. גישה מרחיבה
21	2. גישה מצמצמת
23	3. גישה ביניים
25	פרק ג': התערבות בית-משפט של ערעור
25	פרק ד': טענה לפי סעיף 80 לחוק העונשין שהועלתה מיוזמתו של בית-המשפט
27	פרק ה': המותב היושב בדין בבקשה לפי סעיף 80 לחוק העונשין
29	שער ג': זיכוי מחמת הספק או ביטול כתב האישום
33	פרק א': השפעת טיב הזיכוי על פסיקת הפיצויים מכוח סעיף 80 לחוק העונשין
33	1. מבוא
33	2. תכלית הוספת העילה "נסיבות אחרות שמצדיקות"
34	3. ההיסטוריה החקיקתית
35	4. ההלכה הנוהגת כיום

פרק ב': היקף הפיצוי בגין המעצר והוצאות ההגנה כאשר יש זיכוי מחמת הספק	37
פרק ג': שיקול השמירה על זכות השתיקה במתן הפיצוי	39
פרק ד': זיכוי מחמת הספק - הלכות שונות	41
פרק ה': ביטול כתב האישום	43
1. כללי	43
2. הודעה על ויתור או שיהוי בהגשת בקשה	44
שער ד': פסיקת פיצויים למי שהורשע בפלילים וזוכה במסגרת משפט חוזר או שהאישום נגדו בוטל	47
פרק א': הדין - סעיף 31 לחוק בתי-המשפט	47
פרק ב': מה בין סעיף 80 לחוק העונשין לבין סעיף 31(ג) לחוק בתי-המשפט	49
פרק ג': פיצוי מורשע שזוכה במשפט חוזר - משפט משווה	53
פרק ד': שיקולים ועקרונות בקביעת פיצויים לפי סעיף 31(ג) לחוק בתי-המשפט	59
פרק ה': אמות-המידה לאומדן הפיצויים	61
שער ה': סעיף 38(א) לחוק המעצרים	65
פרק א': הדין	65
פרק ב': מה בין סעיף 38(א) לחוק המעצרים לסעיף 80 לחוק העונשין ...	67
פרק ג': מעצר בית - איזוק אלקטרוני - כליאה	69
פרק ד': תחולת סעיף 38 לחוק המעצרים על הליכים בבתי-הדין הצבאים	71
פרק ה': הההלכה הפסוקה	73
שער ו': תביעת הפיצוי מן המדינה בעילה הנסמכת על עוולת הרשלנות	79
פרק א': מבוא	79
1. כללי	79
2. מהו נזק?	81
3. מבחן הסבירות	82
4. עוולת הרשלנות בהקשר לרשות ציבורית	83
5. אחריות רשויות המשטרה בעוולת הרשלנות	85
6. אחריות רשויות התביעה בעוולת הרשלנות	87
פרק ב': מעמדם של ממצאים שנקבעו בהליך הפלילי, לרבות קביעות בהליך לפסיקת הוצאות הגנה על-פי סעיף 80(א) לחוק העונשין, בתביעת רשלנות אזרחית	95
1. מעמד ממצאים שנקבעו בהליך הפלילי	95
2. מעמדן של החלטות בעניין פסיקת הוצאות הגנה על-פי סעיף 80 לחוק העונשין	95

פרק ג': שיקולי מדיניות בהפעלת סעיף 80(א) לחוק העונשין בהקנתם על עוולת הרשלנות המיוחסת לרשות הציבורית	97
1. מבוא	97
2. הפגיעה בנאשם	97
3. האינטרס הציבורי באכיפת הדין	97
4. "לא היה יסוד לאשמה"	98
5. "נסיבות אחרות המצדיקות"	98
פרק ד': היחס בין בקשה לפי סעיף 80 לחוק העונשין לבין בקשה לפי עילת הרשלנות	101
1. כללי	101
2. תביעה בנוזיקין לאחר שנדחתה טענה לפי סעיף 80 לחוק העונשין	101
3. מקרים בהם יכול להיות השתק פלוגתא בתביעה בנוזיקין לאחר שנדחתה טענה לפי סעיף 80 לחוק העונשין	102
4. נזק ראייתי	103
פרק ה': פטור מאגרה בתביעת רשלנות	107
1. כללי	107
2. היעדר יכולת כלכלית לעמוד בתשלום האגרה	107
3. התרשמות בית-המשפט כי ההליך מגלה עילה	108
שער ז': קובלנה פרטית - עקרונות הפיצוי	109
פרק א': מבוא	109
פרק ב': גובה ההוצאות	111
1. כללי	111
2. הפגיעה שנגרמה לנאשם בעקבות ההליך הפלילי שנכפה עליו	111
3. ההיבט הציבורי-נורמטיבי - ההשפעה הפוטנציאלית של פסיקת הוצאות על ההחלטה להעמיד לדין	111
שער ח': עבירות תעבורה	113
פרק א': כללי	113
פרק ב': ההלכה הפסוקה	115
שער ט': הליכים משמעותיים, מינהליים ותביעת פיצויים	123
פרק א': ההבדלים בין סעיף 36 לחוק שירות המדינה (משמעת) לבין סעיף 80 לחוק העונשין	123
1. כללי	123
2. סמכותו הטבועה של בית-הדין לפסוק הוצאות הגנה	125
פרק ב': פיצויים בגין מעצר מינהלי	129
1. כללי	129
2. הגישה הדווקנית - לפי לשון החוק	129
3. הגישה המרחיבה - תכלית החוק	130
4. המעצר המינהלי	133

5.	מעצר מינהלי במקביל למעצר פלילי	135
שער י': הרשות המוניציפאלית		137
פרק א': עבירות חניה		137
פרק ב': תכנון ובניה		141
שער י"א: הלכות בתי-המשפט		147
1.	אבן היסוד לבחינת חבות המדינה בפיצויים לנאשם שזוכה מכוח סעיף 80 לחוק העונשין	147
2.	העילה "לא היה יסוד לאשמה" היא עילה מתוחמת, צרה ודווקנית ביותר ולכן הטוען לקיומה של עילה זו להוכיח "מצב קיצוני של אי-סבירות בולטת" בהעמדתו לדין ולא די בחוסר סבירות סתם	194
3.	למאשימה היתה שהות מספקת לבחון את הסוגיה - חיובה בפיצויים	195
4.	מקום בו אלה הכשלים שנמצאו בדרך הפעלת מכשיר הינשוף - צריכה היתה התביעה, כרשות תביעה סבירה ומנוסה, לדעת, או לכל הפחות לשער בסבירות רבה מאוד, כי לא ניתן יהיה כאמור לבסס הרשעה על יסוד הממצא המדעי	197
5.	משמצא בית-משפט כי דין קובלנה פרטית להתבטל מחמת סיבה כזו או אחרת, יש להתבונן על תהליך הביטול כעל זיכוי לכל דבר, וכפועל יוצא, לזכות את הנקבל בהוצאות	197
6.	בנסיבות המקרה נקבע כי המשיבה השחיתה כספי ציבור לריק	197
7.	החלופה לפיה "לא היה יסוד האשמה" היא מתוחמת צרה ודווקנית ביותר, ותחולתה מוגבלת רק לאותם מקרים מיוחדים שבהם העמדת הנאשם לדין לקתה באי-סבירות בולטת	200
8.	אין מדובר בזיכוי המושתת על קביעה פוזיטיבית כי המערער לא ביצע את העבירה שיוחסה לו	201
9.	במקרים כגון דא, בהם קם צורך לכמת סעד בשל עוולת כליאת השווא, רצוי להימנע מלהשתמש בתקנות הפיצויים ובסעיף 80(א) לחוק העונשין כאינדיקציה לסכום הראוי	205
10.	ניתן לחשוב על מצבים בהם האינטרס הציבורי יצדיק הטלת הוצאות, רק בכדי להבטיח כי גורמי התביעה יתנהלו בצורה קפדנית יותר	205
11.	שקרי של המערער במשטרה שחזקו את הראיות נגדו - פסיקת פיצויים חלקיים	205
12.	בית-המשפט שלערעור יתערב בהחלטת הערכאה הראשונה - אשר עניינה פיצוי מכוח סעיף 80(א) לחוק העונשין - רק במקרים חריגים, ואך בהימצא טעמים מיוחדים	213
13.	שקרי של הנאשם - תעתע בחוקריו וגרם להתמשכות ההליכים - הסכמה להארכת המעצר - נמוקים לדחיית הבקשה	213
14.	עיכוב על-ידי המשטרה - צילום בהר הבית - הבקשה נענתה	220

15. קשירת קשר לפשע, רצח וניסיון לרצח - מעצר בית - היות המבקש קטין - בקשה התקבלה חלקית ערעור ודיון נוסף נדחו.....	227
16. תקיפה מינית - ביטול כתב האישום - הגשת תביעת פיצויים נגד המדינה במקביל.....	228
17. עבירות מין בתוך המשפחה - בקשה לפיצויים נדחתה.....	235
18. בקשה לפסיקת פיצויים בעקבות זיכוי.....	239
19. חזרה מכתב האישום כתוצאה משינוי במצב המשפטי שחל סמוך למועד החזרה מן האישום.....	251
20. למרות פגמים שנתגלו בפעילות גורמי החקירה והתביעה בנוגע לפיקוח על עבודת המדובב, הרי שלא ניתן לקבוע קיומו של קשר סיבתי בין פגמים אלו לבין הימשכות ההליכים.....	252
21. חיוב בנזיקין עקב נזקים שנגרמו למבקשים לאחר שהמדינה חזרה בה מן האישום.....	252
22. תביעת פיצויים בגין נזקים בסך 64,309 ש"ח שגרמה המדינה, לטענת התובע, בפעילותה למעצרו ונקיטת הליך פלילי נגדו שהסתיים בזיכוי מחמת הספק.....	277
23. מעשה מגונה - מעצר עד תום ההליכים - זיכוי הנאשם.....	281
24. תביעה נזיקית בה נדרשה המדינה לפצות את התובעים, בטענה כי התרשלה בחקירה פלילית שניהלה נגד התובעים, בהגשת כתב אישום נגדם ובניהול משפטם.....	293
25. בקשתו של המערער להורות למדינה לפצותו בגין הוצאות הגנתו, בגין מעצרו ובגין כספים שחולטו, מכוח סעיף 80(א) לחוק העונשין.....	294
26. תביעה לפיצויים על רקע זיכוי.....	299
27. מעצר שלא כדין - הודאה - זוטי דברים.....	302
28. בקשה לפסיקת הוצאות על-פי סעיף 80 - הבקשה נדחתה.....	303
29. החזר הוצאות - שכר-טרחת עורך-דין - ערעור הנאשם התקבל.....	304
30. תשלום פיצוי בגין מעצר - פגיעה בזכות התובע למחות מחאה שקטה ולא אלימה.....	304
31. בקשה להחזר הוצאות הגנה עקב זיכוי מעבירה על-פי סעיף 304 לחוק העונשין - הבקשה נדחתה.....	306
32. החזר הוצאות - זיכוי מחמת הספק - הבקשה נדחתה.....	308
33. תביעה נגד המדינה בגין רשלנות ולאור סעיף 80 לחוק העונשין נפסקו 30,000 ש"ח בלבד.....	308
34. מעצר ועיכוב שלא כדין - חיוב המדינה בתשלום פיצוי.....	309
35. פיצוי בגין מעצר - אובדן השתכרות.....	309
36. יש ליתן משקל למכלול הממצאים והמסקנות שבהכרעת הדין, לרבות לגבי מהימנות גרסתו של המערער-עצמו, וכן לעובדה שזיכוי של המערער היה מחמת הספק ולמרות התרשמותו של בית-המשפט, כאמור, בדבר קיומם של מעשים "בהקשר מיני" - הבקשה לפיצוי נדחתה.....	310

37.	בגדר העילה של "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" היתה הכרעתו של בית-המשפט המחוזי מאוזנת - נפסק פיצוי בגובה 40% מסכום הפיצוי המרבי	310.....
38.	התייצבות לדיונים	310.....
39.	אי-איסוף צואת כלב - בקשה שהגיש אביו של הנאשם - הבקשה נדחתה	311.....
40.	אובדן ימי עבודה והוצאות	312.....
41.	זיכוי מעבירת איומים	312.....
42.	תכנון ובניה - הוצאות משפט	315.....
43.	ערעור על גובה הפיצוי	316.....
44.	תכנון ובניה - זיכוי	317.....
45.	קובלנה פלילית	318.....
46.	תעבורה - זיכוי	318.....
47.	עבירות בניגוד לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים	319.....
48.	נהיגה ברכב ומעבר משמאל לקו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש, כאשר בצדו הימני לא נמצא קו מקוטע - זיכוי	320.....
49.	האם ניתן לפסוק שכר-טרחא לנאשמת שכתב האישום בעניינה בוטל בטרם מענה?	322.....
50.	שוטר - תקיפה - זיכוי	322.....
51.	חשד לעבירת סמים	323.....
52.	החזקת נשק חם ותחמושת	324.....
53.	הוצאות הגנה ופיצוי ראוי	325.....
54.	מקרים בהם הבקשה לפסיקת הוצאות מכוח סעיף 80 לחוק העונשין נדחתה	325.....
55.	מקרים בהם הבקשה לפסיקת הוצאות מכוח סעיף 80 לחוק העונשין התקבלה	349.....
56.	סעיף 80 לחוק העונשין מאפשר לפסוק הוצאות הגנה בהתקיים שתי עילות: הראשונה, "לא היה יסוד לאשמה". השניה, שהתקיימו "נסיבות אחרות" המצדיקות פסיקת הוצאות	398.....
57.	המבחן שנקבע לקיומו של יסוד לאשמה הוא מבחן "התובע הסביר" או "הסיכוי הסביר להרשעה". בעניין זה נקבע כי יש לבחון באופן אובייקטיבי את התשתית הראייתית אשר הייתה מונחת בפני התביעה ערב הגשת כתב האישום והאם תובע סביר וזהיר היה מגיע למסקנה שיש מקום להגשת כתב האישום	398.....
58.	אשר לעילה השניה שעניינה "נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי" מדובר בעילה כללית ורחבה שניתן ליצוק לתוכה תוכן בהתאם לנסיבות הספציפיות	398.....

59. האם ראוי להשית על המאשימה (המערערת) הוצאות אך ורק משום שהמאשימה חזרה בה מכתב אישום, זאת לפנים משורת הדין ומטעמי חמלה בלבד?	399
60. מודעת אני לחשיבות האינטרס שלא להרפות את ידי המדינה מתוך חשש שחיוב בפיצוי ירתיעה מלבצע את מלאכתה נאמנה וביושרה כפי שנהגה במקרה זה לבסוף. ואולם פיקוח על שיקול-דעתה של המדינה מתוך מטרה לשפר ולאזן את מעמדו של הפרט אל מול המדינה, לעודד אותו לשאוף לעשיית צדק אישי אל מול המערכת גם על דרך שיפוי בגין הוצאות כספיות שהוצאו, מטה את הכף לטובת פיצוי המבקשת (1,000 ש"ח) ..	401
61. השיקולים אשר יש בהם כדי להביא את בית-המשפט להיעתר לבקשה לפסיקת פיצויים לטובת נאשם	401
62. נתתי דעתי לפסיקה הקובעת שעל בית-המשפט להיזהר בעת פסיקת פיצוי בין אם כדי להימנע מלהרפות ידה של התביעה באכיפה או להימנע מ"אפקט מצנן" לתביעה בעת שהיא בוחנת מחדש את החלטתה להגיש כתב אישום. אולם לצד שיקולים אלו ראוי להעביר מסר חד לעירייה ולתביעה שבקשות לביטול דו"ח ראוי שיבחנו בצורה מעמיקה. אני מוצא שאם בקשת הביטול הייתה נבחנת לעומק הייתה התביעה מקבלת את הבקשה לביטול והיה נמנע ההליך בבית-המשפט - נפסק פיצוי בגובה של 250 ש"ח	402
63. אמנם ניתן לפסוק פיצוי בגין עוגמת נפש בדרך שאינה אריתמטית. דרך חריגה לכלל ולפיו על התובע להוכיח לפי מאזן הסתברויות את אופן חישוב גובה הפיצוי הנדרש, אך יש לנקוט בדרך חריגה זו כאשר "הוצגה תשתית ראשונית מסוימת לאומדן הנזק וקיים קושי אובייקטיבי ניכר לכמת במדויק את הנזק"	402
64. אשר לקביעת בית-המשפט בדבר תשלום למשיב בסך של 3,600 ש"ח - בהתחשב בכך שהמשיב לא כפר בכך שעבר עבירה; בכך שהוא מייצג את עצמו; בהתייחס לכך שמדובר בדו"ח שניתן למשיב בסך 250 ש"ח; מאחר שבניגוד לאמור בסעיף 80 לחוק העונשין, לא הוכח כי "לא היה יסוד לאשמה"; ובהיעדר התייחסות בהכרעת הדין לנסיבות מיוחדות המצדיקות פסיקת הוצאות הגנה מאוצר המדינה - לא מצאתי בסיס להחלטת בית המשפט בעניין זה	403
65. גם סעיף 80(א) לחוק העונשין שאליו התייחסה התובעת כמקור לחיוב בהוצאות, מתייחס להטלת חיוב בהוצאות על-ידי בית-המשפט שמצא שלא היה יסוד לאשמה, היינו בית-המשפט שדן בהליך הפלילי, וכלפי הנאשם בלבד, ולא לגבי צד שלישי להליך	403
66. הבקשה נדחתה - "לא היה יסוד לאשמה" - המבקשת לא ציינה כלל בבקשתה מדוע לשיטתה לא היה יסוד לאשמה. המבקשת גם לא הוכיחה כי מדובר במצב חריג במיוחד של זדון, חוסר תום-לב, רשלנות חמורה או אי-סבירות מהותית ובולטת מצד התביעה	403

67. כאשר מביאים בחשבון את טיב ההליך ואת האבחנה בין קובלנה פלילית פרטית לבין כתב אישום, מתקיימים תנאים המצדיקים לחשב את סכום הפיצוי בהתאם לסכום המירבי אותו מוסמך בית-המשפט לפסוק ובכך להביא לידי ביטוי את גישת המשפט האזרחי לפסיקת הוצאות. סבורני כי בכך יש לתת ביטוי להתנהלות ההליך מטעמו של המשיב והאופן בו אלץ את המבקש להתגונן בבית-המשפט פעם אחר פעם תוך שכירת שירותים של עורך-דין פרטי 404.
68. משהמאשימה לא ביצעה את הבדיקות אשר היה מצופה ממנה לעשות, אני קובע כי מתקיימות בענייננו נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי - נפסק פיצוי בשיעור של 1,038 ש"ח 404.
69. האכסניה המשפטית לקביעת הוצאות משפט מצויה בסעיף 80(א) לחוק העונשין - סעיף זה קובע שתי חלופות שמכוחן רשאי בית-המשפט לזכות את הנאשם בהוצאות המשפט, האחת - אם "לא היה יסוד להאשמה" והשניה - אם נמצאו "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" 404.
70. העילה הראשונה שקבועה בחוק, "לא היה יסוד להאשמה" פורשה בצמצום יחסית על-ידי בית-המשפט העליון וכרוכה בדרך כלל ברשלנות או אשם של התביעה. האם נהגה התביעה בסבירות ובזהירות הראויה כאשר החליטה להעמיד לדין את המבקש? - בכדי להיכנס בגדרי העילה, יש להראות כי חומר הראיות שנאסף עובר להגשת כתב האישום לא היה יוצר אצל "תובע סביר" ציפיה להרשעה. ישנן אמירות בפסיקה כי העילה תתקיים במצבים בהם "שום משפטן בר-דעת" לא היה חושב שיש מקום להביא להאשמה נגדו וכן כי יש מקום לבחון, לאחר מעשה, אם "הזיכוי היה צפוי מראש" 405.
71. סעיף 80 לחוק העונשין מתייחס לשתי עילות אשר בהם רשאי (סמכות רשות) בית-המשפט להורות על פסיקת הוצאות ופיצויים לנאשם שזוכה או בוטל נגדו האישום במשפט פלילי שנפתח שלא על דרך קובלנה. האחת, כי לא היה יסוד לאשמתו של הנאשם, והשניה בהתקיים נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת הוצאות 405.
72. במקרה שלפנינו, באשר לחלופה הראשונה בסעיף 80(א) - שלא היה יסוד להאשמה - יש לציין כי עיון בהודעת תשלום הקנס, שבגינה ביקשה המבקשת להישפט, מלמד כי השוטר ציין בנסיבות הדו"ח באופן מפורט כיצד ביצע את אכיפת המהירות, פירט את נסיבות ביצוע העבירה, מילא את הפרטים בדו"ח כנדרש ואף צורפה תעודת כיוול של מכשיר המדידה, כך שלפי מבחן התובע הסביר היה מקום להגיש את הדו"ח בעניינה של המבקשת. יש להדגיש בעניין זה כי זיכוי המבקשת נבע מכך שהעד לא התייצב ולא ניתן היה לבחון את ראיות התביעה שהוגשו, ולא מהסיבה כי נקבע שאין בראיות ולו בסיס לאשמה המיוחסת למבקשת 406.

73. אשר לקביעת גובה הפיצוי הראוי, הדגיש בית-המשפט בעניין גליק כי זה נקבע בהתאם לכל מקרה ועל-פי נסיבותיו הקונקרטיות - הסכומים שנקבעו בפסיקה שונים מאוד ממקרה למקרה.....406	406
74. ביחס לעילה הראשונה לפיה לא היה יסוד לאשמה, על-פי הפסיקה, בבוחנו חלופה זו, על בית-המשפט לבוא בנעליו של התובע "הסביר" ולעמוד בצומת הדרכים שבה עמד בהגישו את כתב האישום, ולבחון בבחינה אובייקטיבית, האם הראיות שעמדו בפניו בשלב זה היו מספיקות להגשת כתב אישום.....406	406
75. בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין בית-המשפט רשאי לפסוק על מתן הוצאות הגנה ופיצוי למבקש בגין מעצר או מאסר שממנו זוכה או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי - עצם זיכוי המבקש בדין אינה מקנה לו זכות ישירה לקבלת פיצויים - בהתקיים אחת משתי עילות יהיה בית-המשפט רשאי, אך לא חייב, להורות על פסיקת פיצוי לזכות המבקש.....407	407
76. הפסיקה הבהירה, באשר לעילה הראשונה, כי לא די בזיכוי כדי לבסס את "היעדרו של יסוד לאשמה", אלא יש להראות, כי "התובע הסביר" לא היה מוצא כי היה "סיכוי סביר להרשעה". על-מנת להרים נטל זה, צריך המבקש להצביע על התנהלות בחוסר סבירות קיצוני ובולט - עיון בפסיקת בתי-המשפט מלמד כי השימוש בעילה זו נעשה במקרים חריגים ובהירות, שכן מדובר בהפעלת ביקורת שיפוטית על שיקול-דעתן של הרשויות בעת ההחלטה על הגשת כתב אישום.....407	407
77. העילה השניה לפסיקת פיצוי לנאשם שזוכה - נסיבות אחרות המצדיקות זאת - היא בעלת רקמה פתוחה ומתאפיינת בעמימות מכוונת שנועדה להקנות לבית-המשפט גמישות בהפעלת שיקול-דעתו אם יש מקום להעניק פיצוי לנאשם שזוכה - הנסיבות הנשקלות במסגרת עילה זו הן גמישות וכוללות בין השאר: נסיבות הנוגעות להליך המשפטי עצמו, לטיב זיכוי של המבקש ולנסיבותיו האישיות של המבקש שזוכה.....407	407
78. תנאי לפסיקת פיצוי הוא עמידה בתקנות הקובעות את סכום הפיצוי המרבי. לפי התקנות, הפיצוי בגין הוצאות בפועל (למעט שכר-טרוחת עורך-דין) יהיה "כפי שהכיר בהן בית-המשפט או הרשם לפי קבלות". המבקש לא הגיש קבלות לבית-משפט קמא, ואפילו לא פירט באופן קונקרטי את הוצאותיו המדויקות, אלא ביקש הערכת בית-המשפט של הוצאותיו "ולו בדרך של אומדנא" כלשונו. המערער לא עמד בנטל הבאת הראיות כמוטל עליו, די בכך כדי לדחות בקשתו להכרה בהוצאות.....408	408